

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

12090 *Reial decret 987/2015, de 30 d'octubre, pel qual es modifica el Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.*

La lliure circulació de persones constitueix una de les quatre llibertats fonamentals del mercat interior. La ciutadania de la Unió confereix un dret primari i individual a circular i residir lliurement en el territori dels estats membres amb subjecció a les limitacions i condicions que preveuen els tractats de la Unió Europea i de funcionament de la Unió Europea i les disposicions adoptades per a la seva aplicació.

Juntament amb els tractats, el principal instrument normatiu de dret comunitari per regular la lliure circulació és la Directiva 2004/38/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, relativa al dret dels ciutadans de la Unió i dels membres de la seva família a circular i residir lliurement en el territori dels estats membres, per la qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 1612/68 i es deroguen les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE i 93/96/CEE.

La transposició d'aquesta normativa està recollida en el Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu. És necessari incloure-hi la regulació de l'anomenada família extensa, que actualment estava enquadrada dins del règim general d'estrangeria de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

Respecte a la família extensa, la Directiva 2004/38/CE considera que, per mantenir la unitat de la família en un sentit ampli, els estats membres han de facilitar l'entrada i la residència d'altres membres de la família del ciutadà de la Unió, diferents dels que regula l'article 2 de la Directiva.

D'acord amb la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) de 8 de novembre de 2012 en el cas Lida (c-40/11), el dret d'aquests «altres membres de la família» nacionals de tercers països és, en tot cas, un dret derivat del dret del ciutadà de la Unió i «no un dret autònom dels nacionals de tercers països». La facilitació de la residència de l'anomenada família extensa respon, per tant, a la necessitat d'evitar un detriment de la llibertat de circulació del ciutadà de la Unió, per dissuadir-lo d'exercir els seus drets d'entrada i residència en un altre Estat membre.

Aquesta família extensa, a la qual la Directiva es refereix com a «altres membres de la família», i els drets de la qual correspon reconèixer als estats membres, estaria formada per qualsevol altre membre de la família, sigui quina sigui la seva nacionalitat, que no entri en la definició de membre de la família de l'article 2 de la Directiva i que, al país de procedència, estigui a càrrec o convisqui amb el ciutadà de la Unió beneficiari del dret de residència amb caràcter principal o, en cas que per motius greus de salut, sigui estrictament necessari que el ciutadà de la Unió es faci càrrec de la cura personal del membre de la família. A més, també es considera membre de la família extensa la parella amb la qual el ciutadà de la Unió mantingui una relació estable degudament provada.

El concepte d'«estar a càrrec» és un concepte jurídic indeterminat delimitat per la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), en relació amb la situació de l'ascendent, en afers com c-316/85, Lebon (Sentència de 18 de juny de 1987) i c-1/05, Jia (Sentència de 9 de gener de 2007), o la més recent Sentència de 16 de gener de 2014 en l'afet c-423/12, Reyes. Per al TJUE la qualitat de membre de la família «a càrrec» deriva d'una situació de fet caracteritzada pel fet que el ciutadà de la Unió o el seu

cònjuge garanteixen la tinença i disponibilitat de recursos econòmics suficients per a la subsistència del membre de la família.

Aquesta delimitació de la noció de familiar a càrrec l'ha assumit el mateix Tribunal Suprem en sentències com ara la STS 8359/2011, de 22 de novembre, STS 1883/2012, de 23 de març, o STS 8826/2012, de 26 de desembre. En totes s'hi recull la noció consolidada pel TJUE i incideixen que «per determinar si () estan a càrrec d'aquest, l'Estat membre d'acollida ha d'apreciar si, a la vista de les circumstàncies econòmiques i socials, no estan en condicions de subvenir a les seves necessitats bàsiques. La necessitat de suport material s'ha de donar a l'Estat d'origen o de procedència dels ascendents esmentats en el moment en què sol·liciten establir-se amb el ciutadà comunitari».

El TJUE ha assenyalat, en la seva Sentència de 5 de setembre de 2012, dictada en l'afer c-83/11, Rahman, que els estats membres no estan obligats a acollir totes les sol·licituds d'entrada o de residència presentades pels membres de la família extensa, encara que demostrin que estan a càrrec d'aquest ciutadà. Els estats membres poden establir criteris objectius per determinar quan són admissibles les sol·licituds de la família extensa. Per a l'elecció d'aquests criteris, els estats membres disposen d'un ampli marge d'apreciació, sempre que no es privi de l'efecte útil de la disposició i que sigui conforme amb el sentit habitual del terme «facilitar». En l'exercici d'aquest marge d'apreciació, els estats membres poden establir en les seves legislacions requisits específics sobre la naturalesa o la durada de la situació de dependència i això, en particular, a fi de comprovar que aquesta dependència sigui real i estable i no hagi estat provocada amb l'únic objectiu d'obtenir l'entrada i la residència en el territori de l'Estat membre d'acollida. En aquest Reial decret, per a la determinació d'aquests criteris, s'ha pres com a referència la regulació de la resta d'estats membres. La novetat que incorpora aquest text és que els membres de la família extensa, sempre que compleixin els requisits que preveu la normativa, han de disposar d'una targeta de familiar de ciutadà de la Unió i no, com fins a ara, d'una autorització de residència i treball de règim general.

D'altra banda, es modifica la disposició final segona i se n'equipara la redacció a altres disposicions similars en matèria d'estrangeria.

Aquest Reial decret ha estat sotmès a tràmit d'audiència, n'ha emès informe el Fòrum per a la Integració Social dels Immigrants, per la Comissió Interministerial d'Estrangeria i per la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Ocupació i Seguretat Social, d'Afers Exteriors i de Cooperació i de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 30 d'octubre de 2015,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.*

El Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres Estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, queda modificat de la manera següent:

U. S'introdueix un nou article 2.bis, amb la redacció següent:

«Article 2.bis. *Entrada i residència d'altres familiars del ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea o d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.*

1. Es pot sol·licitar l'aplicació de les disposicions que preveu aquest Reial decret per a membres de la família d'un ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea o d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu a favor de:

a) Els membres de la seva família, sigui quina sigui la seva nacionalitat, no inclosos a l'article 2 d'aquest Reial decret, que l'acompanyin o es reuneixin amb ell i acreditin de manera fefaent en el moment de la sol·licitud que estan en alguna de les circumstàncies següents:

1r Que, al país de procedència, estiguin a càrrec seu o visquin amb ell.

2n Que, per motius greus de salut o de discapacitat, sigui estrictament necessari que el ciutadà de la Unió es faci càrrec de la cura personal del membre de la família.

b) La parella de fet amb la qual mantingui una relació estable degudament provada, d'acord amb el criteri que estableix l'apartat 4.b) d'aquest article.

2. Si els membres de la família i la parella de fet que preveu l'apartat 1 estan sotmesos a l'exigència de visat d'entrada segons el que estableix el Reglament (CE) 539/2001, de 15 de març, pel qual s'estableix la llista de tercers països els nacionals dels quals estan sotmesos a l'obligació de visat per creuar les fronteres exteriors i la llista de tercers països els nacionals dels quals estan exempts d'aquesta obligació, la sol·licitud de visat, que preveu l'article 4 d'aquest Reial decret, s'ha d'acompanyar dels documents següents:

a) Passaport vàlid i en vigor del sol·licitant.

b) En els casos que preveu la lletra a) de l'apartat 1, documents acreditatius de la dependència, del grau de parentesc i, si s'escau, de l'existència de motius greus de salut o discapacitat o de la convivència.

c) En el supòsit de parella, la prova de l'existència d'una relació estable amb el ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea o d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu i el temps de convivència.

3. La sol·licitud de la targeta de familiar de ciutadà de la Unió s'ha d'acompanyar dels documents següents:

a) Passaport vàlid i en vigor del sol·licitant. En cas que el document estigui caducat, s'ha d'aportar una còpia d'aquest i de la sol·licitud de renovació.

b) Documentació acreditativa que el ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea o d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu el qual acompanyen o amb el qual s'han de reunir compleix els requisits de l'article 7.

c) En els casos que preveu la lletra a) de l'apartat 1, documents acreditatius de la dependència, del grau de parentesc i, si s'escau, de l'existència de motius greus de salut o discapacitat o de la convivència.

d) En el supòsit de parella, la prova de l'existència d'una relació estable amb el ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea o d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu i el temps de convivència.

4. Les autoritats han de valorar individualment les circumstàncies personals del sol·licitant i han de resoldre motivadament, tenint en compte els criteris següents:

a) En el cas de familiars, s'ha de valorar el grau de dependència financera o física, el grau de parentesc amb el ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea o d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, i, si s'escau, la gravetat de la malaltia o discapacitat que fa necessària la seva cura personal o el temps de convivència previ. En tot cas, s'entén acreditada la convivència quan es demostrï fefaentment una convivència continuada de 24 mesos al país de procedència.

b) En el cas de parella de fet, es considera que es tracta d'una parella estable la que acrediti l'existència d'un vincle durador. En tot cas, s'entén l'existència d'aquest vincle si s'acredita un temps de convivència marital de, com a mínim, un

any continuat, llevat que tinguin descendència en comú, cas en què és suficient l'acreditació de convivència estable degudament provada.

5. Les autoritats han de resoldre motivadament totes les resolucions.»

Dos. La disposició final segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Facultat de desplegament.*

S'autoritzen els titulars dels ministeris d'Ocupació i Seguretat Social, d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior, i d'Hisenda i Administracions Públiques per dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives i, si s'escau, previ informe de la Comissió Interministerial d'Estrangeria, les normes que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que disposa aquest Reial decret.

En el supòsit que les matèries no siguin objecte de la competència exclusiva de cadascun d'aquests, l'execució i el desplegament del que disposa aquest Reial decret s'ha de portar a terme mitjançant ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta dels ministeris afectats, previ informe de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades la disposició addicional vint-i-tresena del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, aprovat pel Reial decret 557/2011, de 20 d'abril, així com totes les normes del mateix rang o inferior que contradiguin el que disposa el present Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.2a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre immigració.

Disposició final segona. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol l'apartat 2 de l'article 3 de la Directiva 2004/38/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, relativa al dret dels ciutadans de la Unió i dels membres de les seves famílies a circular i residir lliurement en el territori dels estats membres, per la qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 1612/68 i es deroguen les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE i 93/96/CEE.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap d'un mes de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 30 d'octubre de 2015.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN